

- 4) Je vnitrostátní právní úprava týkající se financování deficitu sazeb pro všechny společnosti v odvětví elektrické energie v rozporu se zásadou „znečišťovatel platí“ uvedenou v čl. 191 odst. 2 SFEU a zásadami rovnosti a zákazu diskriminace uvedenými v člancích 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie a člancích 3 a 5 směrnice 2005/89/ES ⁽²⁾, pokud mají za cíl zajistit „řádne fungování vnitřního trhu s elektrickou energií“ a ukládají členským státům zajistit, „aby žádné opatření přijaté na základě této směrnice nebylo diskriminační a nepředstavovalo nepřiměřenou zátěž pro účastníky trhu“, když dotčená vnitrostátní úprava ukládá jaderným společnostem (kromě vodních elektráren považovaných za obnovitelnou energii) povinnost hradit zvláštní poplatky daňové povahy ve větší míře, než společnosti působící na trhu s elektrinou, které tyto poplatky nehradí, ačkoli některé z nich způsobují větší znečištění, přičemž uvedené poplatky jsou odůvodněn ochranou životního prostředí před riziky a nejistotami souvisejícími s jadernými činnostmi bez upřesnění nákladů a použití výnosů na ochranu životního prostředí, přičemž nakládání s odpadem a jeho ukládání už je zahrnuto mezi jinými poplatky a je vyžadováno převzetí občanskoprávní odpovědnosti ze strany jaderných společností, když dojde k narušení volné hospodářské soutěže podle požadavků liberalizovaného vnitřního trhu upřednostněním jiných producentů elektrické energie, kteří nemusí čelit environmentálním daním, ačkoli používají více znečišťujících zdroje?
- 5) Je v rozporu s čl. 191 odst. 2 SFEU, v němž je zakotvena zásada „znečišťovatel platí“, daň z produkce vyhořelého jaderného paliva a radioaktivního odpadu pocházejícího z výroby jaderné energie, která se vztahuje výlučně na výrobu jaderné energie a nepodléhá jí žádný jiný sektor produkující daný odpad, takže ostatní společnosti vykonávající činnost s použitím jaderných materiálů či zdrojů nejsou zdaněny, navzdory tomu, že ovlivňují stav životního prostředí?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 55).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/89/ES ze dne 18. ledna 2006 o opatřeních pro zabezpečení dodávek elektřiny a investic do infrastruktury (Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 22).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Noord-Nederland, pracoviště Leeuwarden (Nizozemsko) dne 12. února 2018 – Openbaar Ministerie v. ET

(Věc C-97/18)

(2018/C 182/06)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Noord-Nederland, pracoviště Leeuwarden

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Openbaar Ministerie

Odpůrce: ET

Předběžné otázky

- 1) Lze čl. 12 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2006/783/JI ⁽¹⁾ vykládat tak, že v případě výkonu příkazu ke konfiskaci zaslání vydávajícím státem lze v Nizozemsku uložit pořádkový trest odnětí svobody ve smyslu článku 577c trestního řádu, také s přihlédnutím k rozhodnutí Hoge Raad ze dne 20. prosince 2011 ⁽²⁾, podle něhož musí být pořádkový trest odnětí svobody považován za trest ve smyslu čl. 7 odst. 1 EULP?

- 2) Má pro možnost uložení pořádkového trestu odnětí svobody význam, zda také právo vydávajícího státu zná možnost uložení pořádkového trestu odnětí svobody?

⁽¹⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2006/783/SVV ze dne 6. října 2006 o uplatňování zásady vzájemného uznávání příkazů ke konfiskaci (Úř. věst. 2006, L 328, s. 59).

⁽²⁾ NL:HR:2011:BP:9449.

Kasační opravný prostředek podaný dne 12. února 2018 společností FTI Touristik GmbH proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 30. listopadu 2017 ve věci T-475/16, FTI Touristik GmbH v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

(Věc C-99/18 P)

(2018/C 182/07)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: FTI Touristik GmbH (zástupkyně: A. Parr, Rechtsanwältin)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Harald Prantner a Daniel Giersch

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozhodnutí osmého senátu Tribunálu ze dne 30. listopadu 2017 (T-475/16);
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka tvrdí, že rozsudek Tribunálu porušuje čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 ⁽¹⁾. Rozhodnutí není dostatečně odůvodněno. Nebyly zohledněny všechny skutkové okolnosti, jejichž vzájemná součinnost je nezbytná pro posouzení nebezpečí záměny. Toto představuje nesprávné právní posouzení.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24. 3. 2009, s. 1 v pozměněném znění [nahrazeno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. L 154, 16. 6. 2017, s. 1)].

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Düsseldorf (Německo) dne 19. února 2018 – flightright GmbH v. Eurowings GmbH

(Věc C-130/18)

(2018/C 182/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Düsseldorf

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: flightright GmbH

Žalovaná: Eurowings GmbH